

یک دور دیگر سارکوزی؟

زهر ارحیمی

■ دوشادوش صدراعظم آلمان در تمام نشست‌های اقتصادی شرکت می‌کند تا جهان را نجات دهد؛ رئیس‌جمهور وقت فرانسه این روزها تمام تلاش خود را به کار گرفته تا مردم کشورش را متقاعد کند که هیچ جایگزین جدی برای وی در انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه وجود ندارد. بحران اقتصادی اروپا طی ماه‌های اخیر تحت‌نظارت موشکافانه امریکا که اتفاقا مسوول اصلی آن از زمان سقوط بخش بانکداری ایالات متحده در سال ۲۰۰۸ محسوب می‌شود، تشدید شده است. نیکلاس‌سارکوزی، رئیس‌جمهوری فرانسه و انگلارمرکل، صدراعظم آلمان اکثر اوقات خود را صرف به اصطلاح «تجات جهان» کرده‌اند. وحشت آنها از تاریخی است که می‌تواند تکرار شود. یادگار تورم دهه ۳۰ میلادی ریشه اصلی مخالفت آنها با ایفای نقش بانک مرکزی اروپا به‌عنوان «آخرین منبع استقراض» است؛ چنین برنامه‌ای به معنای خرید بدهی دولتی کشورهای عضو برای تضمین قدرت پرداخت‌شان است. آنها این برنامه را می‌پذیرند اما تنها در شرایطی که سارکوزی به وعده‌های خود مبنی بر حمایت از حاکمیت اروپا براساس کنترل بودجه ملی و هماهنگ‌سازی مالی پایبندباشد.

به نظر می‌رسد با گذشت هر یک روز، مساله نجات جهان بیشتر و بیشتر به کودتای سیاسی خوبی برای سارکوزی تبدیل می‌شود. وی هنوز به طور رسمی به شرکت در انتخابات به منظور کسب مسند ریاست‌جمهوری فرانسه برای دور دوم اشرارای نکرده اما هفته‌ای سه بار به شهرهای اطراف سفر می‌کند تا آنها صحبت کنند. مطمئنا نشست گروه ۲۰ و مذاکرات حاشیه این نشست با مقامات یونان و ایتالیا نیز در تقویت کمپین وی موثر بود. نظرسنجی‌ها در حالی از بازگشت سارکوزی به رقابت‌های انتخاباتی خبر می‌دهند که س‌مه‌ها پیش تردیدهای بسیاری در مورد توانایی وی برای شرکت در انتخابات وجود داشت. حال در دور نخست این نظرسنجی‌ها درصد پیروزی ۲۸ در برابر ۳۲ درصد رقیب اصلی‌اش، فرانسوا اولاند، نامزد سوسیالیست فرانسوی اعلام می‌شود.

شاید سارکوزی رئیس‌جمهور خوبی نبوده اما همه بر این باورند که وی کندیدایی فوق‌العاده‌ای است. در واقع وی سیاستمداری معمولی است که وعده‌هایی می‌دهد، موقعیت را — اگر نه شاید مردم را — درک می‌کند و اقتدر باهوش است که تیمی از افراد نه‌چندان کارآمد از نظر فکری را گرد خود جمع کند تا به راحتی باهوش‌تر از آنها به نظر برسد. نظرسنجی‌ها نشان می‌دهند که مردم علاقه‌ای به وی ندارند. سبک، استدلال مغرضانه و تهدات ازبست‌رفته‌وی خوشایند نیستند، با این حال چنین عواملی نمی‌توانند دلایلی کافی برای عدم رأی دادن به سارکوزی باشند به‌ویژه اگر پویایی ظاهری و ظرفیتی پرچنب و جوش به وی این امکان را بدهد که مناظرات اساسی را که از مسیر منحرف شده‌اند هدایت کند.

اسا دایل دیگر چرایی آمادگی مردم برای رأی دادن به سارکوزی، گزین‌ه‌هایی است که ارایه می‌شوند. اولاند، رقیب سوسیالیست سارکوزی تاکنون بسیاری از حامیان خود را فریقته اما هنوز هم از جایگاه پیششازانه خود بهرهمند است. مردی که تاکنون هیچ پست وزارتی نداشته و تنها به‌عنوان دبیر کل حزب سوسیالیست فعالیت کرده، دارای نگرشی ساده بوده و در حالی‌که در خیابان‌های پاریس موتور-سوار می‌کند، خود را «شخصی عادی» می‌خواند. به عبارت دیگر، شاید وی همان کسی بود که اکثریت فرانسوی‌ها پس از سارکوزی نیازمندش بودند. اما دوستان اولاند این روزها با عملکردشان به بهترین متحدان سارکوزی تبدیل شده‌اند. در یک سو، سناتور سوسیالیست چپ‌گرا هفته گذشته واکنش اولاند به بحران اخیر را با کاپیتان یک قایق پدالی مقایسه کرد و حزب چپگرای سبز در سوی دیگر قادر به فروش حمایت خود در ازای دریافت ۶۰ کرسی در انتخابات پارلمانی آتی بوده است؛ مساله‌ای که سروصداهایی را به دنبال داشت. در نگاه نخست چنین ترتیباتی چندان به تصویر کلی انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه ارتباط ندارد اما اقدامات اخیر به وجه اولاند لطمه زده و زمانی به منازعات حزبی کشیده شد که حزب سوسیالیست و سبزهای فرانسه با طرح قطع سهم انرژی هسته‌ای در تولید انرژی تا سقف ۵۰درصد در سال ۲۰۲۵ موافقت کردند تا در صورت پیروزی اولاند در انتخابات اجرایی شود اما این امر خشم راست‌گرایان فرانسوی را تا جایی برانگیخت که حمایت اولاند از کاهش تولید انرژی هسته‌ای را بر ضد منافع ملی کشور دانسته و وی را متهم کردند. طی ۴۰ سال گذشته، نخستین بار است که یک نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری از کاهش تولید انرژی هسته‌ای در این کشور سخن می‌گوید. با این وجود هنوز هم اکثریت مردم فرانسه خود را حامی سارکوزی نمی‌دانند (براساس دور دوم نظرسنجی‌ها، اولاند ۵۸درصد و سارکوزی ۴۲درصد طرفدار دارند). سارکوزی که هنوز از راست‌گرای افراطی مانند ماربن لوین (با حدود ۱۸درصد محبوبیت) یا فرانکو بایرویی میانه‌گرا (با حدود ۸ تا ۱۰درصد محبوبیت) پیش است، همچنان با این سوال دست به گریبان است که آیا می‌تواند فرانسوی‌ها را متقاعد کند که چه وی را دوست بدارند یا نه، هیچ جایگزین جدی برایش وجودندارد. نتایج انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه را پیش از سه ماه مانده به انتخابات به سختی می‌توان پیش‌بینی کرد.

منبع:گلف‌نیزوز

نگاهی به زیستن و مرگ نویسنده و رییس جمهوری پیشین چک

هاول در پرده آخر

مازیار خسروی

«